

СТАЛІЙ РОЗВИТОК ПРИБЕРЕЖНОЇ ЗОНИ У МЕЖАХ ІСТОРИЧНИХ АРІАЛІВ ОДЕСИ

Ексарьов В.А. к.арх., доцент
(кафедра містобудування)

Глобалізація, урбанізація узбережжя та економічні та екологічні зміни загрожують як природним, так і матеріальним свідченням знань та навичок з тією ж швидкістю, з якою руйнується місцева ідентичність. Істотну загрозу елементам прибережних спадщини та ландшафтів становлять зсуви, ерозія берегів – супутники розвитку міст. Потужні та динамічні фізичні сили постійно формують прибережну зону та її екосистеми, а також створюють ризики для людської діяльності. Прибережна зона є однією з найбільш порушених територій у світі.

Охорона цієї спадщини є особливою проблемою в контексті прибережних зон, де навантаження на землекористування високе, оскільки економічні інтереси, пов'язані зі збереженням, часто не реалізуються, а етичний імператив на користь прав майбутніх поколінь лише зрідка має значення.

Антропогенні проекти вздовж узбережжя, особливо в межах історичних аріалів Одеси, є основними компонентами зміни берегової лінії. Проекти громадського будівництва з метою економічного розвитку не завжди передбачають заходи з метою охорони ландшафтів і прибережних міст. Щоб досягти мети сталого використання вздовж узбережжя, розуміння історичної еволюції та тенденцій розвитку цих ландшафтів має бути ретельно досліджено перед розробкою стратегій втручання.

Концепцію дій у прибережній зоні можна визначити як план конкретних заходів, спрямований на охорону, реабілітацію та сталий розвиток конкретної ділянки прибережної зони, що базується на виборі з певного набору ініціатив найбільш оптимального сценарію розвитку прибережної зони з урахуванням її ресурсного потенціалу, природних особливостей, економічної та етичної цінності.

Література

1. Стаття 54. Використання земель історико-культурного призначення. Земельний кодекс України, https://kodeksy.com.ua/zemel_nij_kodeks_ukraini/statja-54.htm